

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunt odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Vorbă multă sărăcie

O gazetă dela București scria mai zilele trecute o întâmplare, cu un avocat, doi ursari și un urs. Lucrurile s'au petrecut cam în felul următor.

Intr'o dimineață s'au oprit la poarta unui avocat doi ursari, adică baieti dintre aceia cari prind pui de urși, îi cresc și-i învață să facă pozne, arătându-i prin sate și târguri.

Ursarii din vorbă și-au scuturat straiele de praf și au intrat sfioși la cunosătorul de legi.

— Ce-i cu voi, mă? — întreabă avocatul de după o masă plină de scrisori.

— Ce să fie, am venit să ne faci h'un contractus, o' răspuns cel mai desghețat dintre ei.

— Ce fel de contract?

— De vânzare și de cumpărare. Eu Ganciu vând un urs lui Ivanciu. Pe urs îl cheamă Manciu. Eu vreau să fiu sigur de bani, el vrea să fie sigur de urs. Cât ne iei boerule?

— Cât o fi de lung contractul, răspunde avocatul.

Și începe să aștearnă pe hârtie învoiala. Până să isprăvească de scris, ursarii s'au repezit afară să vadă de Manciu, să n'o ia la fugă. Când s'au întors, avocatul scria încă. Stau ursarii pe gânduri și unul spune celuilalt neliniștit: — Contractul asta, dacă o fi așa de scump cât e de lung, o să ne poste mai mult decât ursul.

Văzând că nu mai isprăvește, ursarul cel mai desghețat a prins glas: — Nu ne trebuie boerule atâta scris cât faci dumneata. Scrie așa cum îți spune. „Eu ursarul Ganciu am vândut lui Ivanciu pe ursul Manciu. Bani s'au dat, ursul s'a luat“. Și noi om iscali de invoială.

Atâta a scris avocatul și plata a fost aproape nimica.

După cum vedeți, povestea nu-i lucru mare. Ni-s'a părut însă plină de învățătură folositoare, și de aceea am prins-o la gazetă.

Învățătura o poate scoate fiecare fără prea multă batae de cap. Ea se cuprinde în cuvintele: *Vorbă multă sărăcie omului.*

Nu știu cine a spus pentru întâia oră vorbele acestea. Înțelepciunea po-

porului ar spune cineva. Eu mă îndoiesc și nu-mi vine să cred că acela a fost român. După cât știu eu, românului îi cam place vorba multă și găsește vreme destulă pentru ea.

Nu numai în sat, unde femeile sunt în stare să stea la sfat ore întregi ca să afe ce năframă a purtat „primărița“ duminecă la biserică. Iar bărbații se întind la vorbă ca'n casa țării, o după amiază întreagă iar ajunși acasă nu știu despre ce au vorbit.

Obiceiul de a întinde vorba nu-l lapadă unii nici când ajung în cancelarii domnești, cu treburi la oraș. Și cel care scrie povestea din gazeta bucureșteană, n'a luat întâmplător pe un avocat. Mai ales cu aceștia au de lucru oamenii dela sate și cu judecătorii. Ori că-i vorba de vreo moștenire ori o pricină cu un vecin.

Fie că-i vorba de una fie că-i vorba de alta, de obicei se întinde vorba lungă. Ar vrea unii să-ți povestească, din fir în păr, cum a trecut moșia din tată în fiu, de când își amintește el, până la stăpânul de acum. Cu toate că întrebarea e destul de simplă și de scurtă: „Ai tăiat sau n'ai tăiat din brazda vecinului“?

La sfârșit, când e vorba de plată, se gândește românul îngândurat că e cam mult. O fi mult, oăci multă vreme și-au pierdut cei cari și-au lămurit lucrurile, ascultând o poveste care n'a folosit nimănuia. Vrei deci să plătești puțin, și să-ți termini mai repede lucrurile la oraș? Gândește-te de acasă, bine, ca să ști lămurit ce ai de spus. Spune cât mai limpede și cât mai scurt, căci vorba multă-i sărăcia omului.

Parastas pentru Ștefan Cicio-Pop.

Miercuri, în 19 Februarie, s'a slujit la biserică română unită din București un parastas pentru odihna sufletului marelui luptător național Ștefan Cicio-Pop, dela moartea căruia s'au împlinit în ziua aceea doi ani de zile. La slujba oficiată de părintele Dr. Vasile Aftenie, protopop în capitală, au luat parte membrii familiei și un mare număr de pretini și cunoscuți al celui dispărut, dintre cari amintim pe dnl: Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Gh. Mironescu, Mihai Popovici, Virgil Madgearu, Dr. A. Banciu ș. a.

S'au împlinit doi ani dela ultima arătare a Preacuratei unei fetițe belgiene

În anul 1933, Preacurata Fecloară Maria s'a arătat unei copilă din Belgia. O copilă, pe atunci de vreo 12 ani, a unui muncitor din satul Banneaux. A fost cam pe vremea când s'au făcut și arătările dela Beauraing, alt sat din Belgia, despre cari am scris pe larg anul trecut.

Copila de muncitor care a văzut pe P. C. Fecloară Maria se numește Maria Béco. Arătarea cerească i-a spus: „Eu sunt Fecloara săracilor. Am venit ca să alin suferințele. Credeți întru mine și eu voi crede vouă. Rugați-vă, rugați-vă mult“. Maria urmează acum o școală de infirmiere căci vrea să îngrijească de cei bolnavi.

Pe locul arătării s'a ridicat o capelă frumoasă, nu prea mare, așa după cum a dorit Malca Domnului. Alături de capelă este un izvor lângă care mulți bolnavi și-au găsit vindecare de boale grele, vindecare dela Cel de sus prin mijlocirea Preacuratei Fecloare Maria.

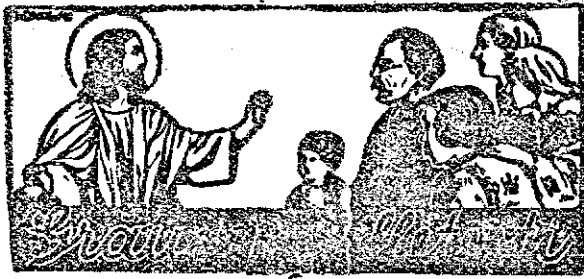
La locul arătării se fac pelerinajii dese, vin oameni și din țări străine. Pe unii îi mână credința lor arzătoare, pe alții alte trebuințe sufletești iar alții merg să caute vindecare la fel și fel de boale trupesti unde știința doctorilor nu mai poate ajuta nimic.

Lume multă de tot se adună mai ales în zilele când se împlinesc un nou an dela prima sau dela ultima arătare. În 2 Martie 1933 a fost ultima arătare. S'au împlinit adică luna trecută doi ani de atunci. S'au făcut în ziua aceea pelerinajii mari, mulțimi nenumărate au ascultat cucernice sfintele liturgii ce s'au slujit acolo și au ridicat spre Cer glasuri și gânduri de rugăciune.

Noi românii am fost amintiți în cele mai călduroase rugăciuni ce s'au îndreptat spre Tatăl Ceresc acolo. Chiar în rugăciunile acelea care a fost învrednicită să vadă pe Preacurata Fecloară, în rugăciunile Mariei Béco. Un profesor dela Bla j o cunoaște, a vorbit cu ea acolo în Belgia și de aici îl scrie din când în când. În ultima scrisoare primită dela Maria Béco, aceasta îi promitea că în ziua de 2 Martie, când se împlinesc doi ani dela data ultimei arătări, în rugăciunile ei își va aminti și de România.

În ziua de 2 Martie, profesorul care o cunoaște a ținut la Bla j, în fața unui mic grup de cânturari, o vorbire în care a spus cum s'au produs arătările Preacuratei Fecloare precum și câteva vindecări minunate cari s'au făcut acolo, toate constatate de doctori cu vază, unii dintre ei chiar necredincioși. Vorbirea a fost însoțită de proiecțiuni, unde s'a văzut

chipul Marie Béco, de acum sunt doi ani, locul arăturii, capela ridicată acolo, câțiva vindecați precum și scrisoarea în care făgăduiește că se va ruga pentru România. Au fost aceste câteva momente închinare cinstei aceleia care s'a arătat Mariei Béco, Precuratei Fecioare Maria.

Tălcuirea evangheliei duminicii.

Duminea II. din postul mare
(Marcu 2, 1-12).

1. In vremea aceea a intrat Isus in Capernaum și s'a auzit că este în casă 2. și îndată s'au adunat mulți, încât nu mai puteau încăpea nici la ușă, și le grăia lor cuvânt.

Domnul nostru Isus Hristos se afla, cu câteva zile mai înainte, în Galilea, unde făcuse mai multe minuni, vindecând mai mulți bolnavi, între alții și pe soacra lui Petru, de friguri, și pe un lepros. Sosind din călătoria sa prin Galilea, a intrat în Capernaum, unde poposea foarte bucuros Isus, de aceea și numesc ceilalți evangheliști acest orașel »cetatea sa«. În Capernaum a tras în casa lui Petru, dar n'a avut liniște câtăș de puțin, pentru că îndată ce a auzit mulțimea despre sosirea lui, a tăbărit în casă, încât nu mai puteau încăpea oamenii nici la ușă. Mântuitorul, căruia-i plăcea poporul, a ieșit în mijlocul lui și a început a-i învăța despre împărăția lui Mesia și despre fericirea și mângâierea celor care sunt părtași ai acelei împărății. El le vorbea, abunaseama, de sus, dela etaj, pe când toate ambitele și treptii și curtea erau ticsite de oameni. În ne-

mijlocita lui apropiere se aflau o seamă de cărturari și de farisei.

3 Și au venit la el aducând un slăbănog, pe care-l duceau patru. 4. Și neputându-se apropia de el pentru popor, au descoperit casa unde era și făcând o deschizătură, au slobozit patul, în care săcea slăbănogul.

Descoperirea unei case pe vremea aceea nu era lucru greu ca astăzi, pentru că în părțile răsăritene coperișele caselor nu sunt ridicate și ascuțite, ca la noi, ci plane (oable) sau numai foarte puțin înclinate, ca să se poată scurge apa adunată în vreme de ploaie. Coperișele caselor moderne de altfel samănă foarte mult cu coperișele din vremea aceea. Coperișul se făcea din scânduri, peste cari se puneau un strat de var, apoi pietriș, cărbuni pișași ori pământ argilos.

5 Iară Isus văzând credința lor, a zis slăbănogului: »fule, iartă-ți-se ție păcatele tale«.

Asupra lui Isus a făcut o impresie foarte bună credința mare a slăbănogului și a celor ce-l duceau și-i purtau de grijă. De aceea l-a și agrăit Isus cu cuvintele: »fule« adăugând: »iartă-ți-se ție păcatele tale«. Bag seama buba trupească a fost o urmare a păcatului, de aceea a trebuit să vindece mai întâi cauza boalei, ca pe urmă să poată vindeca și boala trupească.

6. Și erau acolo unii din cărturari șezând și cugetând întru inimile sale: 7. »ce grăiește acesta așa hule? Cine poate ierta păcatele, fără numai unul Dumnezeu?«

Cărturarii au privit această iertare de păcate drept o hulă, fiindcă ei erau de părerea că Isus este numai om, iară ca om nu poate avea puterea de a ierta păcatele.

8 Și îndată cunoscând Isus cu spiritul său că așa cugetă aceia întru sine, a zis lor: ce cugetați acestea întru inimile voastre? 9. Ce este mai lesne, a zice slăbănogului:

iartă-ți-se ție păcatele; au a zice scoală și iea patul tău și umblă?

Cărturarii n'au îndrăznit să-și spună gândurile pe față. Isus însă, Dumnezeu fiind, care scrutează inimile și răsună în oamenilor, le-a cunoscut numai decât gândurile lor cele ascunse. Atunci le-a arătat lor că pentru un om este tot pe atât de imposibil a ierta păcatele cât și a vindeca pe un slăbănog, pe când pentru un Dumnezeu amândouă aceste lucruri sunt ușor de făcut.

10. Ci, ca să știți că are Fiul omului putere a ierta păcatele pe pământ (a zis slăbănogului): 11. »Iată sic, scoală, ia-ți patul tău și mergi în casa ta«.

Nu-și poate nimenea închipui, cu ce demnitate va fi spus Isus aceste cuvinte. Cum vor fi deschis ochii mari cărturarii și cum le-o fi rămas gurile căscate. Pentru că Isus prin aceasta le-a dovedit cu două dovezi deodată, că are putere deplină atât de a ierta păcatele cât și de a tămădui boalele, ceea ce însă nu este în stare să facă decât singur Dumnezeu. Iertarea păcatelor nu s'a văzut, pe când vindecarea slăbănogului au văzut o toată cea de față. Oelce a putut însă vindeca pe un slăbănog, fără de a se atinge de el, numai cu cuvântul, are abunaseama și putere de a ierta păcatele. — Dar să vedem, ce se întâmplă acum!

12 Și s'a sculat îndată și, luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor încât se mirau toți și laudau pe Dumnezeu zicând: »nici odată nu am văzut ca aceasta«.

Iși poate închipui oricine, ce înseamnă să vezi un slăbănog, purtat, înainte cu câteva clipite, într'un pat, de către patru oameni, sculându-se, umbland, luându-și patul în spinare și ieșind înaintea tuturor. Cei de față s'au și mirat cu toții și au laudat pe Dumnezeu, numai cărturarii n'au avut ce zice, ci crâșnind în dinți, și-au zis: las'că avea-vom noi grije de el!

Foița „UNIRII POPORULUI“

Sărac, dar de omenie...

A pornit de-acasă, înarmat cu o traistă cu merinde, cu un ciot de lemn, în loc de toiag, și o' largă și sfântă cruce, împletită cuvioasă în pragul ogrăzii. A plecat în lume, în lumea, care era țara lui, să-și caute norocul, — de lucru, — căci satul, în care i-a răs și lui soarele copilăriei, nu-l mai încăpea.

Aerul dimineații era rece, bruma pișeasă din verdețea câmpului. Copiii nu l-au putut petrece decât până la geamul aburit, prin care dimineața părea și mai mohorâtă și tristă. Cum nu l-ar fi petrecut ei, până la poartă, dar'ar fi avut ce trage în picioare, cu ce să-și fi acoperit trușoarele. Doar nevasta s'a încumetat, desculță, până'n inima uliții: »Fa-ți cruce Ioane și zi Tatăl nostru... Și să ne trimiți repede ceva bani!«

Poarta, scârțâind a sărăciei și jale, s'a trântit în urma femeii, iar Ion a pierit în ceața fumurie a drumului.

Așa lmi închipui plecarea lui Ion de-acasă, a lui Ion, care n'a cinat cu ai casei mai bine de un an.

L-am cunoscut în vară, la cossitul fânului. L-am descoperit mai altcum decât alți muncitori. Pe când tovarășii lui de lucru, stăteau

teurtis pe țelina șanțurilor, în așteptare de stapă, Ion bătea la câte-o poartă de faneisă să ajită: »Să-ți taiu ceva lemne, lelițo... Mi'de, să'mbus ceva...«

Și cum satul, în care se găsea Ion, era un sat de oameni cuprinși, cu multe de isprăvit prin ogradă, în totdeauna i-se găsea ceva de făcut: »mai în grajd la vite, mai o grabătură în grădină, un butuc de țândarit, o lopată de pietriș de risipit...«

Iar în duminică și sărbători, când lumea străină, venită la lucru, se'nghesuia în erăma n-antului, unde-și lăsa banșorii, strășii peste săptămână, — în loc de-a intra în casa Domnului să se închine, — singur Ion, era mai altcum decât ei. Pe el îl gaseai, aproape tupilat pe după câte-un stălp al casei Domnului, de unde își trimitea ruga spre Dumnezeu și gândul spre căsicioara cu copiii goți și desculți.

Dacă unii dintre acești străini, cari cantă lucru în părțile noastre, își beau, duminică, toată agoniseala unei săptămâni de trudă, sunt unii, cari trimit sâmbătă seara, acasă până 'ntre'o lescăie, acinând la ei nici prețul unei bucați de pâine. A cetia, ca și cei dinții, ajung uneori, adevărate zile de ajun, când trăesc numai cu apă și aer.

Ion al nostru nu era nici cu unii, nici cu alții. Pentru el se găsea, la orice casă unde a pus mâna pe ceva, un blid de friptură, un bruc de mămăligă și o pișcătură de brânză.

El putea trimite și ultimul ban acasă, căci în murea de foame.

Mai zilele trecute, l-am găsit pe Ion, în vecini, de unde-l lăsatem așa vară, în cossitul fânului. Trecut de-un an, de când mănca numai distr'o uliță. Iși dau vecinșii cu rădăcină și i' prindă la lucru, așa cum își dau rădăcină și măcișii la moșră.

Dacă'l întrebe, cam din ce cauză acasă (credere, și-s'ar răspunde într'un fel:

— »Prea-i de omenie, sărac' și omul Dumnezeu«.

Ceasul rău

Nu așa îl știam pe Piușu, cum l-am întâlnit deunăzi în oraș: săros la barbă ca un baci din stână de munte și soios la haine de-l credeai săpunuit cu smoală.

Il cunoșteam curat îmbrăcat și în zile de lucru nu numai în zile de praznic și lins obraz ca pe o domnișoară. Ca are Piușu o nevastă cu spor la mână, cum nu sunt mulți prin părțile celea. Și mai are femeia asta mare somoară: îi place surâșenia, cum le place altora somnul și melitatul din gură. Ce face ce nu face, numai ce o vezi, bstand cu mâinile la rău, de gândești că vrea să scufunde boala vanul în pământ. Când îi schimbă barbatoarea cămașa, alta e intimă pe culme, la uscat, și a treia e sub mână.

De ras, se rade tot a doua zi, cu mâinile

să-l răpunem, nu cumva să se ridice peste capetele noastre și să ne strice toate rosturile.

* * *

Să admirăm mai întâi credința slăbănogului și apoi a celor patru oameni de omenie cari i-au fost de ajutor — Cele mai multe boale sunt pricinuite de păcat, de aceea vindecă Isus mai întâi boala sufletească și numai după aceea pe cea trupească. — Că Isus a fost Dumnezeu adevărat, au recunoscut toți oamenii de omenie, numai cărturarii nu. — Poporul a lăudat pe Dumnezeu, așadară nu era stricat, numai aluatul fariseilor și al cărturarilor l-a stricat mai târziu.

Părintele Iuliu

Din Sișești

În zilele de 16—23 Februrie s'au ținut misiuni sfinte pentru credincioșii uniți din com. Sișești la altarul în care a servit și Vasile Lucașiu timp de 30 de ani.

Preot misionar a fost P. C. Sa Păr. Leon Man, egumenul mănăstirii Moisiu. A ținut de toate 15 cuvântări, lămurind între altele scopul înalt al omului, prețul marelui sufletului; a arătat starea păstozului pe patul de moarte și în fața dreptului judecător.

În timpul cuvântărilor biserică a fost mereu fixată, nu numai de credincioșii din comună ci și din comunele învecinate.

Misiunile s'au încheiat duminică, la 23 Februarie z. c. la sf. liturgie cu o frumoasă procesiune și cu binecuvântarea papală.

Nămărușul cuminărilor a ajuns la 1182.

La ascultarea mărturisirilor au ajutat Rv. Ludovic Vida, canonic, președintele Reuniunii de Misiuni sfinte a Episcopiei Maramureșului, Baia-Mare; Romul Vasile Szabo, asesor consistorial, protopop tractual în Baia-Mare; M. Oa. Patrișiu Trușeș, protopop on. paroh în Baia-Mare; M. Oa. Virgil Șurani, protopop on. paroh în Șurdești; Oa. Ștefan Ilieș, preot în Dinaști; Oa. Vasile Bărsan, preot în Rus și parohul local, Oa. Iuliu Șurani.

Noutăți din Parlament

Joi, din săptămâna trecută, d. Octavian Goga a vorbit la Cameră. Dsa s'a plâns împotriva telului cum s'au făcut alegerile în jud. Mehedinți. A spus că național-tărăniștii i-au bătut partizanii, iar gazetele cari li sunt împotriva au scris tot timpul în batjocură despre partidul său.

În ședința aceea, partizanii dlui Mihalache s'au certat mereu cu partizanii dlui Goga. Într'un moment de ceartă, d. deputat N. Robu, gogist, făcând o mișcare i-a căzut un revolver din buzunar. Deputații național-tărăniști au descoperit dlui Președinte că un deputat gogist a venit cu revolverul la Cameră. D. Robu a scos atunci și o pușcă și o baionetă, spunând că le are din timpul alegerilor dela Suceava. Le-a luat dela un propagandist care făcea propagandă cu ele.

În ziua amintită s'au produs încăerări și în fața Camerei. S'au strâns acolo, în două grupuri, partizanii dlui Mihalache și Goga. Toți deputații cari urcau spre Parlament erau oprți și întrebați că cine sunt. A fost oprit și d. Valer Roman, subsecretar de stat și a fost întrebat dacă nu este dsa d. Goga.

Armata a scos din depozite automobile blindate cu ajutorul cărora a aruncat de vreo câteva ori apă asupra grupurilor de politicieni. N'au putut fi însă împrăștiați nici în felul acesta.

În ședința de vineri a Camerei, un deputat georgist a arătat guvernului că funcționarii dela cenzură nu respectă legile ci taie din gazete ce le place.

Tot în acea ședință s'a continuat discuția la legea administrativă. Național-tărăniștii nu iau parte la discuția acestei legi, căci spun ei următoarele. Un guvern ca cel de acum, care a dat jos pe primarii și pe consilierii aleși prin lege, și de mai bine de doi ani ține în fruntea orașelor și satelor comisii interimare deoarece n'are curajul să facă alegeri, — acel guvern nu-i îndreptățit să facă o nouă lege administrativă.

În ședința de joi a senatului, s'a validat (întărit) alegerea dlui A. C. Ouză ca senator de Suceava. S'a continuat apoi discuția legii viticulturii (pentru apărarea viței de vie). Într'o ședință următoare s'a votat o lege nouă a devizelor (bani străini).

Partizanii dlui Vaida au ținut o mare adunare la Galați

Duminică trecută, d. Vaida și-a chemat partizanii din jud. Covurlui la sfat. Adunarea s'a ținut la Galați și după cum scrie o gazetă bucoareșteană au luat parte peste zece mii de partizani.

În cuvântarea ținută, d. Vaida a spus că toți românii trebuie să se unească într'un singur front, românesc, căci numai atunci se vor deschide țării drumuri noi, drumuri de înaintare. Între altele, d. Vaida a spus:

Când se va trezi natul valah, când se va realiza un Front Românesc puternic, viteaz, conștient până la ultimul soldat, prin vrednicia, cinstea și jertfa

lui. Așa vrea nevasta, pe care o ascultă, că și ea îl ascultă pe el.

Știindu-l așa ferchisit, m'a împuns în ochi schimbarea lui Plutașu.

Până să iies înaintea, s'a repezit el la mine:

— „Dumnezeu, mi te-a scos în cale“, găfâi, fără vre-un bun ziuă.

— „Cum așa?“ întors cu vorba.

— „Uite ce-am patit...“ Și-mi istorisi o întâmplare pe cât de șodă, pentru cine o ascultă, pe atât de dăruoasă pentru cine a patit-o. Dintr'o nimica toată, s'a trezit omul cu o belca pe cap, de care nu știe cum să se scape.

Venise omul cu un car de lemne la oraș. Luase și nevasta cu el, să facă niște cumpărături, la cari numai ea se pricepea. Dar în ziua aceea, nu se prea îmbulzeau cumpărătorii, bog seama, dase sărăcia cu rățul printre domni. Stau ei cât stau, în vârful carului, eu o-hi după târgoveși. Colca, înșpre amiază, ce gândeste femeea: să mă duc, să pipăiu praturile prin prăvălii. Dacă om vine, cunosc marfa, știu prețul, nu mai pierdem vremea înzădar.

N'apucă mușea să se piardă în puzderia de oameni și de gură cască și dă Dumnezeu, că vine stăpâna la lemne. Din zece vorbe, târgul se face, palma se bate și Plutașu vâra arvuna de-un pol în șerpar. La adresa cumpărătorului, asigurându-l: „h hodimit domnule, le aduc îndată, — numai să nimerescă muierea să știe unde m'am dus“.

Da' muierea, ca toate muierile, când a apucat în boală, nu era chip să mai iese afară. A vrut să afle totul: „asta cât face, asta cât e, cealaltă n'o dai mai lesne?“

Lui Plutașu îi ardea locul sub picioare. Ar fi plecat să ducă lemnele, îi era să nu-și supere nevasta. Ar fi mai așteptat, îi era că-l priede noaptea târguind. A judecat, cum ar fi trebuit să iiese mai bine. „Iar să dau puțin cu ochii prin cele prăvălii“. Zis și făcut. Intră într'una: nu-i. Dă cu nașul în altă; nici aici. Se mai sgâură în a treia, a patra, a cincina. Se oprește mai cu vaul, mai cu altul în vorbă. În timpul acesta, femeea trece pe lângă el, fără să dea ochi unul cu altul, — întorcându-se la car. Năștiind es-i și cum, bună, bucuoasă, că s'a ivit cumpărător, vine și ea lemnele, cu preț mai bun, luând o a doua arvună.

De aci s'a născut o ceartă, soră eu păruiala. Vorba s'a lungit până la judecători. Plutașu, omul lui Dumnezeu, a încercat împăcarea pe toate căile: „luați unu' caru' ăsta și celuilalt vă aduc mâine altu'“.

Cumpărătorii însă nu se lăsau la tocmeală. „Na, domnule, arvuna îndoită“, se plângea vânzătoarea. Căla nici nu vrea să audă.

Oricum încerca bistul Plutașul să iiese din încurcătură, cumpărătorii, ca înțelegi între ei, îl cârneau spre răpa pagubei.

— „Ai vrut să'nșeli... Ești un escroc“... îi arunca sărăntării de târgoveși vorba'a ochi. „Ai să plătești, tu, asta“...

...„Și ui așa“, — se pângea Plutașu, pe care nu l-am văzut nici când nervos și cu cămașa tăciune, ca acum, — „de două luni, umblu pe la avocat, pe la judecată și nu se mai rups“...

Și mușcându-și buza, mă întrebă, ca și și când eu aș fi fost judecătorul:

— „Se poate, să mă judece pe mine?“

Imi era frică de răspuns, dar văzându-l atât de tulburat, i l-am dat cum mi-a venit la gură:

— „Nu!.. Fii liniștit“... Și-am plecat, să nu mai mă întrebe nimic.

Așa poate cădea năcazul și pe capul celui mai de omenie om.

Petrea Dascălu

Dela un cetitor. D. Constantin Manu din Boereni, un vechiu și statornic cetitor al gazetelor noastre, ne trimite următoarele șire de înștiințare și rugare, pentru că n'a putut încă plăti abonamentul pe anul acesta: Subsemnatul cu distincă stimă Vă rog să binevoșiți a nu-mi întrerupe trimiteră foaiei „Unirea Poporului“ din cauza că n'am achitat încă abon. pe anul curent. Voac să fiu abonent și să mă îndulcesc cu roadele acestei foi plăcută, sinceră și atât de convingătoare, până voi trăi în această lume atât de sdruncinată din punct de vedere moral și social. Deci cer un respir de cel mult până la 15 Maiu a. c. când voi achita abonamentul.

tuturor, atunci vom putea spune împăcați că a sosit ceasul mântuirii.

Mă întreb, care ar fi rostul jertfelor de sânge, de suflet, de avere, dacă nu suntem vrednici să facem o Românie mare sprijinită pe omenie, pe cinste și dreptate?

Vorbind despre granițele țării, d. Vaida a spus:

Să se știe odată pentru totdeauna: Granițele României sunt veșnice pentru că atunci când vor fi amenințate vom ști să le apărăm împotriva oricui, așa cum a declarat Suveranul nostru.

Il asigurăm că toți dorim același lucru pentru gloria României.

O nouă isbândă italiană pe frontul din Africa

Luptele de pe frontul de nord al Abisiniei se dau în jurul râului Takazza. Se așteaptă ca acest râu să se reverse, încă în zilele acestea. De frică să nu fie prinși de apă, italienii erau hotărâți spre mijlocul săptămânii trecute să înceteze pentru moment lupta. Un ofițer a spus însă că se poate câștiga acum o isbândă strălucită și ar fi bine ca lupta să continue.

Lupta a continuat, crâncenă, în zilele de 28 și 29 Februarie, și s'a isprăvit cu înfrângerea Abisinienilor. Pe frontul acela, soldații Negusului erau comandați de Rașii Kassa și Seyum. Amândoi au fost încercuți, în dimineața zilei de 28 Februarie, de soldații mareșalului Badoglio. Armatele abisiniene au încercat să scape din cercul italienilor. De aceea s'au împărțit pe două fronturi.

Abisinienii s'au luptat vitejește, cu multă înverșunare. Acest lucru a fost recunoscut chiar de italieni. Dar vitejia lor a fost zădărnicită de artilerie, avioanele și puștile moderne ale italienilor.

Ziua de 28 Februarie s'a terminat fără ca abisinienii să fie pe deplin înfrânți. În ziua următoare, soldații italieni au urcat pe neobservate pe vârful unui munte înalt de două mii de metri și l-au cuprins luptându-se piept la piept, cu baioneta, cu dușmanul. Muntele a fost ocupat după lupte grele. Abisinienii au încercat de vreo trei ori, fără rezultat, să recucerească muntele.

După ocuparea lui, mareșalul Badoglio a început să strângă cercul în care a prins pe abisinieni. Aceștia au făcut o sforțare mare ca să scape din cleștele italiene. N'au putut ieși însă învingători și au fost siliți s'o rupă la fugă lăsând italienilor tunuri, mitraliere, puști și munițiuni.

Avioanele și tunurile italiene au început să-i urmărească omorându-i pe capete. Mai ales avioanele, cari coborau până la câțiva zeci de metri de pământ, sburau deasupra abisinienilor cum zboară corbii deasupra mortăciunilor.

Na se știe precis numărul morților. Se ridică însă de bună seamă la mai multe mii. Mai ales că în aceste zile s'au dat cele mai multe lupte corp la corp.

Această victorie a însuflețit foarte mult pe italieni. Mai ales că tocmai în zilele acestea s'au implinit 40 de ani de când, într'un războiu purtat tot pe meleaguri abisiniene, italienii au fost bătuti cumplit de abisinieni. Pata de atunci a fost ștersă acum.

Răsmerița din Japonia a fost înăbușită

Despre începutul răsmeriței din Japonia am scris în numărul trecut al gazetei. Tot acolo scriam că după ultimile știri revoluționarii nu și-au ajuns ținta. Ceeace s'a și întâmplat.

Răsculații au ocupat ministerele. Guvernul n'a trimis împotriva lor armată, căutând să împace lucrurile pe cale pașnică. Două zile au ținut aceste încercări. Văzând că nu vreau să se predea, guvernul a trimis avioane deasupra ministerelor. Din avioane s'au aruncat hârtii pe care era scris: revoluționarii sunt trădători fiindcă nu vreau să asculte de porunca Împăratului care spune să părăsască ministerele.

Răsculații văzând că sunt socotiți trădători, s'au predat, fără să se fi produs vreo ciocnire între ei și armată. După predare, ofițerii cari au luat parte la răsmerița au fost șterși din protocoalele armatei. Căpitanul Nonaka, șeful răsculaților, s'a omorât trăgându-și un foc de revolver. După el s'a omorât locotenentul Aoshima, unul dintre capii mișcării. Acesta și-a spintecat pântecul și așa a murit. În scrisoarea pe care a lăsat-o a spus că moare pentru că e neliniștit când se gândește că din pricina lui s'ar fi putut întâmpla vărsare de sânge între frați. Odată cu el a murit și soția sa care și-a tăiat gâtul.

S'a aflat apoi că primministrul n'a fost omorât. A fost omorât, din greșală, un cumnat al său, care sămăna mult cu el. Acesta n'a spus nimic, ca să scape de la moarte pe primministrul țării. Primministrul, cu ajutorul servitorilor, s'a ascuns într'un cufăr. Când au venit groarii ca să ducă pe cel mort, primministrul a fost așezat în sicriu, anume făcut mai mare, și astfel a putut ieși neobservat din casa ocupată de revoluționari.

După ultimele știri, se pare că el nu mai e primministru.

A venit primăvara

Primele zile ale săptămânii în care am intrat au fost adevărate zile de primăvară. Cerul a fost senin aproape tot timpul, razele soarelui au încălzit de dimineața până seara.

Serile încă au fost călduroase, senine și luminate de razele lunii. Anumite plante mai primăvăratice au început să înmugurească.

Zilele de primăvară ale acestei săptămâni au venit după două zile furtunoase din săptămâna trecută. Vinerea seara s'a abătut o furtună cumplită mai ales asupra părții de miază-zi a Ardealului. A bătut un vânt cumplit, care a ridicat nori de praful pe drumuri, a stricat acoperișuri de case și de șuri și a rupt crengile arborilor în multe părți. Sâmbătă seara încă a fost furtună, mai mică și însoțită de ploaie. Iar duminică în capitala țării a bătut ghiața.

Se credea atunci că au sosit zilele babelor. Dar semnele arată că sunt tocmai acum în drum. Căci de pagubă nu se lasă și luna Martie n'o să treacă fără ele.

In fața primejdiei

Se înmulțesc tot mai mult semnele care arată că, cel puțin deocamdată, noi românii nu putem fi bine cu ungurii ca niște vecini ce suntem. Cu vecinii în lucrul folositor și trăești totdeauna în pace, în bună înțelegere. Căci dintre străini cei mai apropiați îți sunt vecinii. Ca să trăești însă în bună înțelegere, trebuie, pe bună dreptate, să știe care unde trebuie să se oprească, să fie stabilită granița de despărțire dintre ei.

Sfârșitul războiului celui mare a însemnat pentru multe popoare, și pentru noi românii, sfârșitul unor nedreptăți de veacuri. Supuși până atunci pe cale nedreaptă străinilor, o parte dintre frații s'au alipit acolo unde era firesc să fie, lângă ceilalți frați de sânge.

Dar nici un folos nu câștigă când răcolești trecutul ca să găsești în el pricina de ceartă. De aceea, hotărât să tragă cruce peste ce a fost, neamul nostru a pornit pe drumul cel nou cu gând de pace, de bună înțelegere cu vecinii din spre Tisa, ca din această bună înțelegere să câștigăm deopotrivă. De aceea statul s'a purtat bine cu ungurii de aici, la anumite împărțeli nu s'a uitat la față și nici când a fost vorba să între cineva în slujbă.

Ce-au făcut în schimb vecinii noștri? Au pornit pe drumul cel nou cu silă, gândindu-se mereu, cu dor, la cel vechi. Au început mai întâi în țară și apoi în străinătate să strige că li-s'a făcut nedreptate, că granițele cele nouă sunt granițe nefirești. Au început cu plânsori la Geneva de câte ori li-se năzărea că li-s'a făcut ceva nedreptate.

Mai nou fac altceva. Asupresc pe românii aflători în Ungaria, silindu-i prin aceasta să treacă granița. Pe cel cari rămân în maghiarizează, ca să poată spune apoi că în Ungaria nu sunt români, pe când în Ardeal trăiesc neamuri de-ale lor. În părțile Aradului se înmulțesc mereu românii cari, siliți de soarta vitregă pe care au avut-o în Ungaria, au fugit la noi în țară.

Ungurii își urmează adecă mai departe vechiul lor cântec: revizionismul. Până acum noi numai ne-am apărat, din când în când, în fața atacurilor lor. Se pare însă că acest lucru e prea puțin. Trebuie urmărită fiecare mișcare a lor și trebuie arătat, cât e de primejdios tot cântecul lor revizionist pentru pacea lumii. Pentru că mâine, dacă va trebui, să se știe unde să se caute răspunzătorii unui nou măcel.

S'a urcat într'un copac de frică lupilor. Un învățător dintr'o comună din județul Roman a plecat săptămâna trecută de acasă cu gândul să ajungă la oraș. La câțiva kilometri de sat, în marginea unei păduri, s'a oprit să aștepte autobuzul. Stând singur acolo a auzit venind dinspre pădure urlete cumplite. Privind mereu într'acolo, a văzut apropiindu-se o hală de lupi. Cuprins de groază, învățătorul a rămas o clipă înlemnit. A privit apoi în jur și ce s'a gândit? S'a urcat repede într'un copac din apropiere. De abia a urcat vreo trei metri și hală de lupi a fost la rădăcina copacului urlând înflorător. Învățătorul a stat acolo trei ceasuri, căci se nimerise că întârziase și autobuzul tocmai atunci. Când l-au văzut călătorii coborând, din copac, cu picioarele slăbite de frică, s'au întrebat nedumeriți: Da ce o fi căutând asta în copac? Învățătorul numai atâta a mai putut spune: lupii. S'a îmbolnăvit de abinele, și în loc să-și continue drumul spre oraș a plecat acasă.

Cețiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“

Din Geoagiul de jos

Fetișă orfană, piesa scrisă de directorul ziarului nostru, dl *Lupeanu-Melin*, începe a fi cunoscută și la sate, nu numai la orașe.

De prinderea postului, s'a reprezentat în *Geoagiul de jos* (jud. Hunedoara) de elevii și elevele școlii primare de Stat, sub conducerea corpului didactic: d-na și dl director *Totorcea*, d-na și dl *Ciorogar*, d-na *Todea*.

Cu multă trudă s'au făcut costumele trebuitoare, iar d-na *Todea* și dl *Ciorogar* au îngrijit partea muzicală.

În predare s'au distins, producând mult haz, elevele: *Nelica Secărea*, ca greier cântăreț și săltăreț; *Norica Cristelu*, ca regina lelelor. Dar și celelalte și ceilalți — mai ales piticii și Zefirul — și-au dat toate silințele să succeadă piesa, precum a succes, spre mulțămirea publicului, care dorește să o mai vadă și altădată.

Dintre celelalte puncte ale reprezentației școlare însemnăm „*Dansul florilor*”, executat drăgălaș de vr'o 10 eleve, precum și recitarea elevului *Iosif Borsa*, mic de statură, dar bun de gură.

De încheiere — și ca o inovație — un cor femeesc pe 4 voci, compus din doamnele învățătoare *Lucreția Todea*, *Lucreția Totorcea* și d-șoarele *Viorica Agrima*, *Rica Cuc*, *Anuța Mihai*, *Veta Șofrone*, *Reli Todea* și *Zulnia Todica*, sub conducerea acestei din urmă, au cântat: „Mi-e dor de munți” și „Sârba popilor”. Îndeosebi această din urmă a plăcut mult publicului. (—)

Când cărașii nu țin drumul după lege, se încera și se face moarte de om

Fărău, 28 Februarie

Azi, fiind zi de mărturie (târg de săptămână) la Oțele Mureșului, spre seară, câțiva oameni din comuna noastră se întorceau acasă, într-o căruță. Sub Hăgăul Mioarei de sus, lângă »Podul Orbului«, unde se desparte drumul spre Nojla, țărani dela noi, cari țineau drumul pe dreapta, după lege, au întâlnit în față nește cară cu fân, venind din sus, tot pe aceeași latură. Fărăienii noștri au strigat celor din față, să mâne cum trebuie. Două cară au și făcut așa, iar al treilea n'a vrut să terească. Cei din căruță, grăbiți la drum, că se făcea noapte, au ferit ei. Când au trecut însă pe lângă carul buclucaș, un om din căruță s'a trezit lovit în cap de un căraș, ce venea după car. De-aici s'a iscat ceartă, vorbe mâniașe și sudălmii, ca la asemenea întâmplări.

Cărașii de la fân, fiind mai mulți, au sărit la Fărăieni cu bătaie, făcând arme din furcile de fier. Ei erau unguri din comuna Miraslău, iuși la sânge și la bătaie. Încăierarea, la început, a mers pe spatele celor dela noi, cari au căpătat răni grele la cap și la piept. Erau plini de sânge, ca la front.

Curând au mai nimerit dinspre târg nește locuitori din comuna Hiria, români și ei, și prieteni de-ai Fărăienilor. Văzându-și soții la primejdie, au sărit într'ajutor. Bătaia s'a făcut atunci cumplită. Furcile de fier și ciomegele au lucrat îngrozitor. Au căzut însângerați și dintr'o

parte și din alta. Întunerecul nopții acoperea un mic câmp de bătaie, cu vaete și horcăiri de moarte.

Cei din Fărău și Heria s'au tras cum au putut spre casă. Cărașii din Miraslău au descărcat un car de fân și și-au cules răniții, ducându-i spre satul lor. Unul dintre aceștia, în drum spre spital, și-a dat sufletul. Alți doi mai sunt greu răniți.

Groznică încăierare dela »Podul Orbului«, cum era și firesc, a ajuns foarte curând la cunoștința autorităților, cari au pornit cercetările, Jandarmii au cules pe bătăuși și i-au arestat. Ei au fost înaintați la parchetul din Alba-Iulia, care este singur chemat să facă lumină și să stabilească vinovățiile. Noi arătăm la gazetă această nenorocită întâmplare, așa cum se povestește la noi, ca să învețe lumea, la ce cumpliri duce o încăierare, când oamenii se aprind prea curând la ceartă și la bătaie, pentru nește lucruri, așa zicând, de nimica. La »Podul Orbului« într'un anumit înțeles curat bătaia orbilor... Sângele prea aprins îi face pe oameni prea adeseori orbi.

Improprietărea alor nouă comune din jud. Satu Mare

În ziua de 30 Ianuarie, sârbătoarea celor trei sfinți, au fost improprietărite nouă comune din plasa Ardeș, jud. Satu Mare. Cu acest prilej, d. *Valer Pop* ministrul justiției a vizitat comuna Ardeș.

I s'a făcut o primire frumoasă, de către locuitorii din toate comunele improprietărite. La intrarea în comună, sub o poartă de triumf, așteptau țărani îmbrăcați în haină de sârbătoare în frunte cu autoritățile comunale. Primarul comunei a urat înaltului oaspe bun sosit.

Mulțimea cu d. Ministru în mijloc s'a îndreptat apoi spre mijlocul comunei, unde s'a ridicat un altar sub cerul liber, frumos împodobit cu flori și verdeață. În fața altarului aștepta sobor de preoți în frunte cu pâr. protopop *Cornel Dărăbanth*. Sf. Sa a prezentat sf. cruce apoi a tălmăcit prin frumoase cuvinte bucuria comunei pentru vizita înaltului oaspe.

S'a făcut apoi sfințirea apei, alături de pâr. *Cornel Dărăbanth* servind părinții *Ciula Leontin* preot în Belțug și dr. *Pop Carol* preot în Gereș.

La sfârșit pâr. protopop *Dărăbanth* a ținut o cuvântare, amintind, în legătură cu munca celor trei sfinți ai zilei, munca pe care d. *Valer Pop* o depune pentru biserica unită în calitate de președinte al Agrului.

Fiindcă în comuna Ardeș nu este biserică, ci numai o capelă, d. Ministru a promis că în primăvară se va ridica o biserică mare, pentru care promisiune comuna l-a mulțumit călduros.

Din Biia

La seara zilei de 22 Februarie, tinerimea română din comuna Biia (jud. Târnava-Mică) a aranjat o frumoasă producție teatrală. S'a jucat „*Însurătoarea cu cântec*” de *Secărămb* și „*Gura lumii*” de *N. Timariu*. Au mai fost câteva puncte de cor și o conferință.

Cei cari au luat parte la producție au fost înveseliți de muzica fanfarei din loc.

Tinerii cari au jucat rolurile, dintre cari amintim ca buni jucători pe *T. Cheșlărean*, *Ioan Burjă*, *S. Dulău*, *T. Dulău* și *Gh. Dancu*, au fost instruiți de învățătorii *Gh. Dancu*, *Iuliu Bogdan* și *Alex. Petrașiu*.

(c.)

Din Traniș, jud. Cluj

În ziua de 16 Februarie 1936 s'a făcut sfințirea ornatelor bisericăști, cumpărate din daniile bunilor credincioși, și un prapor donat de *Florea Todor*.

Odată cu venirea zilei, au început a se aduna de pe toate dealurile, și de prin văi credincioșii la sf. Biserică. Pe la ora 10 a sosit dl șef judecător din *Huedin* dr. *V. Cheșeș*, dl *Grațier Teotelescan*, dăii *Iav. Pașcalău*, *M. Ghiorean* și *Iosif Pop*, precum și mulțime de credincioși de prin satele vacine, așa că biserică a fost mult prea mică, să-i poată cuprinde pe toți, de aceea mulți au stat pe la ferești. După sf. Liturghie, s'a făcut sfințirea ornatelor de părintele local *Ioachim Maxim*, care la urmă a spus o frumoasă predică explicând sf. Evanghelie și arătând răsplata dela bunul Dumnezeu ce vor primi binefăcătorii cari au donat banii pentru a se cumpăra ornatele cele nouă și praporul, căci cine face bine sf. bisericii Domnului face, și Domnul le zice: „veniți binecuvântații părintelui meu de moșteniți împărăția, care e gătită vouă dela întemeierea lumii” (Mt. 25, 34).

Aduce lauda tuturor bunilor credincioși, cari în decursul alor 5 ani, de când este Agrul în *Traniș* au împodobit sf. biserică cu următoarele: Un chivot cu 4400 L., reînnoirea unui potir 760 L., perdele 800 L., cor la biserică 3600 L., iar acum mai pe urmă aceste haine bisericăști donate de 11 oameni, care au costat 4321 L., un prapor donat de un credincios cu 1484 L., iar pentru un stihar s'au adunat 630 L., dela câteva credincioase din *Reuniunea Mariană*, mai fiind de lipsă 500 L. pentru a se putea face un stihar frumos, potrivit hanelor celor nouă. Iedeamă pe bunii credincioși să contribuie care cu cât poate pentru a se putea termina și acest stihar.

Mulțumește din suflet tuturor binefăcătorilor sf. biserici, amintind pe *Doamna Iustina Ruzu* soție de protopop român unit în *Huedin*, care a binevoit a lucra hainele și praporul în cinste, precum a lucrat și pe ale credincioșilor din *Vișegu*, rugând pe Dumnezeu să-o răsplătească din darurile sale cerești, asemenea pe toți binefăcătorii.

Arată că din frumoasele pilde a credincioșilor din *Vișegu* și *Traniș*, de a aduna banii pentru ornate bisericăști, au luat pildă și alții. Așa credincioșii din *Sacuiu*, la prima adunare au adunat 1000 L., iar dra *E. Patachi* a donat o frumoasă dantelă de 2½ m. pentru stihar. Mulțumește d. Șef judecător și tuturor oaspeților pentru bunăvoința ce au avut, de-a ne face plăcere cu prezența dumnezeilor la aceasta sf. slujbă.

C.

A fost opărită într'un cazan. În comuna *Progorodva* din jud. *Hotin* (*Basarabia*) s'a întâmplat săptămâna trecută o cumplită nenorocire. Copila unui țaran, numită *Nadejda*, de un an numai, a fost lăsată singură acasă. Învârtindu-se în jurul unei mașini de fier, a căzut într'un cazan cu apă fiartă. La strigătele ei au sărit vecinii să o scoată. A fost însă prea târziu căci după 24 ore de chinuri groaznice copila a murit.

Un jidan îndrăgostit de unguri. Jidanul *Eugen Schuselberg* din *Mediaș*, îndrăgostit peste măsură de unguri, obișnuia să cânte cântări de ofensă la adresa Românilor. Îi plăcea apoi să împartă prețioșii fotografii în care el era îmbrăcat husar ungar. Pentru aceste fapte *Tribunalul* din *Dăbrăveni* l-a condamnat la o amendă de cinci mil Lei.

Au început recrutările. Pentru recrutarea tinerilor cari fac parte din ctg 1937, au fost numite comisii în toate județele. Președintele comisiei jud. Tr. Mică e d. lt. col. Iotta Ștefan, având de înlocuitor pe d. colonel N Brădulescu.

Incorporarea recruților cari fac parte din ctg. 1936, se face la 1 Aprilie.

Schimbări la judecătoria din Blaj. D. Aurel M. Pinția, ajutor de judecător la judecătoria mixtă Blaj, a fost numit supleant la tribunalul B hor. În locul dsale a fost numit d. Ioan V. Tuțurea, fost până acuma ajutor de judecător la judecătoria Arpașul de jos, jud. Făgăraș.

A murit o soră a M. S. Reginei Marla. La începutul acestei săptămâni a murit la Langerburg în Germania sora cea mai mică a M. S. Reginei Maria, Marea Ducesă Victoria. Malestatea Sa se află la căpătâiul bolnavei din săptămâna trecută, unde a fost chemată telegrafic.

D. Iullu Maniu a plecat la Viena. Duminecă (1 Martie) dimineața, d. Iullu Maniu, a plecat la Viena. Acolo se va întâlni cu prim-ministrul Cehoslovaciei. De altfel se spune că în decursul călătoriei se va întâlni cu un fost prim-ministru francez și cu alți bărbați de seamă. Aceste întâlniri ar fi în legătură cu un plan al dsale pentru o colaborare a mai multor țări europene.

Două zeci și cinci de mil Lei pe zi. Un jidav numit Grosz, despre care am scris și în numărul trecut al gazetei, a păgubit țara, după cum scriu marile gazete din București, cu sute de milioane Lei. Inșelăciunile lui au fost date la iveală pe când era în strălănitare, la Viena. El a fost arestat acolo și acum se fac încercări ca să fie adus în țară ca să poată fi judecat pentru inșelăciune. Până să fie adus în țară, jidavul s'a îmbolnăvit. L'o fi îmbolnăvit gândul pedepsei ori face pe bolnavul, destul că a intrat în cel mai de seamă sanator din Viena unde plătește zilnic 25 de mil Lei. Ne putem deci închipui cât a furat acela dela stat, dacă el poate face acum plăși așa de mari.

Predici pentru tinerele meserieșițe. Reuniunea femeilor gr. cat. române din Blaj aranjează în fiecare duminică din postul mare predici la care sunt invitate să ia parte toate tinerele meserieșițe. Predicile se țin în capela Institutului Recunoștinții la ora 3 d. p.

Predici pentru servitoare. În toate duminicile din postul mare se țin în catedrala Blajului predici pentru servitoare. Se țin imediat după vecernie. Au fost organizate de Reuniunea femeilor gr. cat. care a făcut totdeauna apel la toate doamnele din Blaj să permită și să îndemne pe servitoare să ia parte la acele predici.

Acum poți vedea cu cine vorbești la telefon. S'a descoperit, încă înainte vreme, un aparat, cu ajutorul cărui poți vedea persoana cu care vorbești la telefon, ori unde ar fi ea, în oraș, în alt oraș, sau în altă țară. Acest aparat nu s'a folosit până acum pentru toată lumea. Il foloseau numai fizicienii în laboratoarele lor. Săptămâna trecută, el a fost

instalat la toate telefoanele dintre două orașe din Germania. Adecă toți nemții cari vor vorbi la telefon într'un oraș cu cineva din celalalt oraș, vor putea vedea pe acela cu care vorbește. Deocamdată s'a instalat numai în două orașe. Cu timpul se va instala între toate orașele din Germania și celelalte țări mai înaintate. Până va ajunge la noi, va mai trece multă vreme.

Curățenia insectelor. Aceste vletăși mici, cari trăesc pe câmp sau în case, sunt dintre cele mai curate creaturi din câte sunt pe pământ. Și nu trebuie să uităm că multe viețuiesc în locuri murdare. Ele se curăță cu piciorușele pe cari au niște perle. Cu acestea insectele se perle, des, încât totdeauna sunt curate.

De când se fumează țigări cu hârtie. Până acum 100 de ani se fuma numai din pipe sau din țigări groase, îmbrăcate tot în fol. Cam pe vremea aceea, un soldat și-a pierdut pipa și neavând cu ce fuma și-a înfundat un cartuș cu tutun. I-a trecut atunci prin cap că ar fi bine să facă țigări mici cât cartușul. Și fiindcă din fol de tabac se fac mai bine țigări mari, a întrebunțat hârtie pentru țigările mai mici. Obicelul acesta, din Anglia, s'a răspândit în întreaga lume.

Hoți de biserică. În noaptea de 22 Februarie s'a furat din biserică gr. cat. din Cicărlău (jud. Satu-Mare) o sumă de bani. Hoții au pătruns în biserică, pe care au deschis-o cu chei false, și aici au spart un dulap din care au luat banii. După câteva zile de cercetări hoții au fost prinși. Ei sunt Gheorghe Ciclo și Ioan Sahău, amândoi din Vama Turului. Hoții au fost înalțați tribunalului ca să primească răsplata pentru fapta lor.

Au bătut pe cei ce strângeau impozitele. Femeia Maria Luthe din com. Nadeș, jud. Tr. Mică, a amenințat cu toporul pe agentul fiscal Georgescu Vasile, care a venit în comună să strângă impozitele. Femeia Maria Basoia din comuna Tăuți, împreună cu fiul ei au bătut pe agentul Gheorghe Coroș și l-au desbrăcat de haine, tocmai când venise să ridice el niște perle și covoare pentru impozite restante. Toți cei cari s'au făcut vinovați de faptele de mai sus, vor fi judecați de Tribunalul Dumbrăveni.

A băgat în buzunar banii statului. Primarul Radu-Vasile din Coroisănmărtia a fost înalțat tribunalului Dumbrăveni pentru că a încasat dări dela săteni și, în loc să-i verse în cassa statului, i-a vărsat în buzunarul său. Tot așa a pășit săteanul Moise Vodă, care a fost primar în comuna Brad. Acesta încă a încasat o sumă de bani pe care nu i-a vărsat la percepție. El vor fi judecați pentru furt de bani publici.

Câți locuitori are Italia. Se știe că între pricinile adevărate ale răboiului din Africa, e și faptul că italienii nu mai pot trăi în țara lor, sunt prea mulți și pământul țării nu-l poate hrăni pe toți căci în mare parte e muntos. Ca să vedeți adevărata stare de acolo, e bine să se știe că Italia e cu puțin mai mare decât țara-noastră. Dar are 43 de milioane 525 de mil locuitori, de două ori și mai bine decât noi, cu toate că pământul lor nu produce cât al nostru. Trăesc cam rău, cu toate că sunt foarte harnici. Dacă ar fi leneși, ar muri cu toți de foame.

Moarte fulgerătoare. Nicola Pașcalău din jud. Cluj a plecat în 19 Februarie cu lemne de vândut în Zărnăncraiu. Seara a cinat im-

preună cu 6 moși și s'au culcat toți la odă. Dimineața s'au sculat moșii și după câteva oare, văzând că nu se scoală oricare lor, au mers să-l deștepte. Mare le-a fost rărea găsindu-l mort. Tot așa a murit unul din moși, Rusanda Pașcalău din Vișaga în 15 Martie 1935, deplin sănătoasă, având în mână aceluși pânza pentru cușut.

A trăit o sută de ani. Săptămâna trecută a încetat din viață țărănul Radu Teodorescu din com. Gânceasa jud. Romani. A murit în vârstă de o sută de ani fiind unul dintre cei mai bătrâni oameni din împrejurimi. Comandantul i-a făcut înmormântare pompoasă căci timpul vieții de 30 de ori i-a fost primar, fiind crâd mult pentru binele obștesc.

† Dumitru Turcu, (Baclu Trache) din vechea familie Turcu dela Blaj a răposat, după scurte suferințe, în ziua de 20 Februarie în etate de 86 ani, la Lugoj, unde trăia mai mulți ani. A fost înmormântat tot acolo deplăns de fil, fiică, nurori, nepoși, nepoate. Fie-l țărâna ușoară și memoria binecuvântată.

Răfuiala de-acasă

Femeia cuminte nu-și spală rușinea murdare în uliță. Omul înțelept, care are o neplăcere în casă, cu nevasta și cu copiii, nu iasă în curte sau la poartă să strige peste sat, ci la vatra familiei supt acoperișul casei sale cearcă să lămurească lucrurile, să stingă neînțelegerile și să readucă în casă pacea și voia bună.

Și chiar dacă nu reușește la întâia încercare, nu-și iasă din fire, mai încearcă și a doua, și a treia oară. Și dacă rău nu se dă bătut, nici atunci nu iese în uliță să țipe, să știe tot satul ce pojar e pe capul lui. Ci caută o rudenie mai bătrână, două-trei, și le poștește în taină să vină până la el, să le fie de ajutor.

Și cine urmează așa, drumul cuminteniei, aproape totdeauna ajunge la sfârșit bun. Numai când dracul și-a vârat coada cu tot dinadinsul, — stricând mai dinaintea sufletul celor din casă — opintirile bune vor rămânea baltă.

Altfel, și între orice împrejurări, răfuiala de-acasă e cea mai sănătoasă.

Același lucru îl putem vedea și când se iscă o ceartă între doi vecini, între două familii. Dacă una dintre ele, sau amândouă, aleargă cu răfuiala lor în țară și o dau pe mâna avocaților și a legilor de obicei iasă prost și cu pagubă amândoi; în vreme ce dacă ar încerca o răfuială acasă, între ei, ori prin mijlocul oamenilor buni, a rudelor sau a prietenilor ar ajunge mai ușor la o învoială și fără nici o cheltuială, fără nici o nouă învoială.

Răfuiala de-acasă e totdeauna cea mai folositoare. Acum, de-o vreme, pe satele noastre ne trezim cu oamenii împărțiți pe interese contrarii. O tabără dreapta, o tabără la stânga. Amândouă susțin să lucreze în interesul satului și susțin adevăratul interes al satului.

Vezi bine că interesul adevărat al satului numai unul poate fi, nu două partituri.

Și atunci se pune întrebarea: cine poate cunoaște mai bine acest adevărat interes al satului? Străinul? Oamenii dintr'alt sat? Sau cineva dintr'un oraș de pârtaț? Prefectul sau deputatul, de-o pildă?

Desigur că cei de-acasă.

De-aceia, în temeiul celor de mai

maiante spuse, și cu prilejul unei asemenea împărțiri de păreri, răfuiala tot acasă trebuie făcută, iar nu să alergi la străini să-ți spună ei, care e binele satului tău.

E nevoie, când se fac astfel de tabere, să se aleagă și dintr-o parte și din cealaltă oamenii bătrâni și cuminți, cinstiți de toți, să stea ei de vorbă între ei, și să limpezească adevărul. Numai atunci se va limpezi cum se cade, fără ceartă, fără cheltuială, fără vreme pierdută.

Căci străinul, chiar dacă-i prefectul sau deputatul satului, tot nu va cunoaște împrejurările dela voi de-acasă, așa cum le cunoașteți voi.

Răfuiala de-acasă rămâne totdeauna cea mai sănătoasă.

(Dela Secțiile Astrei).

Ceaiu din buruieni

4. Rădăcini bune de ceaiu

Amăreala. O buruienă mică ce crește prin fânețe, atât la șea cât și la munte. Frunzele fără codița, florile albastre, roze. Pentru ceaiu se întrebuițează numai rădăcina. Ceaiul de rădăcina de amăreală se dă bătrânilor, în tuse, pentru ca să coacă flegma. E bun și ca întăritor și ajutor la mistuire.

Anghelica. Crește prin locurile umede. Are o tulpină dreaptă și goală pe dinăuntru, groasă ca un deget și dungată cu șanțuri în lung. Are un miros plăcut și aromatic.

Rădăcina de anghelică e groasă și rămuroasă. Din această rădăcină se pregătește ceaiu vindecător de boale. Rădăcina se scoate din pământ, să curăță bine cu cuțitul, se taie în bucați, se pune să se usuze, apoi se așează spre păstrare în cutii.

Ceaiul de anghelică, face poftă de mâncare și liniștește durerile de pân-tece. Ceaiul se poate bea și la tuse cu înnece și răsufare gros.

Brusturul, are o rădăcină ce se întrebuițează contra mâncării de piele, mătreaței și căderii părului. Ceaiul de rădăcină de brusture se dă bolnavilor de reumatism pentru ca să asude mult. Acest ceaiu se folosește și pentru vindecarea buboaielor.

Bujorul. Cu rădăcină de bujor se face ceaiu liniștitor în boalele ce vin din frică, neastâmpăr și batai de inimă. Se folosește și la tusa măgărească.

Cicoarea. Buruienă cu floarea albastră ca cerul de vară. Rădăcina de cicoare sălbatică se întrebuițează în chip de ceaiu, pentru leuirea boalelor de stomac și mațe. Oei cari sufer de boale de piele, întrebuițează ceaiul de rădăcină de cicoare ca leac curățitor de sânge.

Ciuboșica cucului. Se găsește prin toate poenile. Infloresce primăvara. Floarea are un miros plăcut. Din rădăcină de ciuboșica cucului se pregătește

ceaiu bun pentru leuirea boalelor de rinichi.

Frâsinelul. Crește prin poieni și pe lângă paduri. Are un miros ca de lămâie. Din rădăcină de frâsinel se pregătește ceaiu, care se dă pentru întărire în lipsă de sânge. E bun și pentru aducerea regulei la femei.

Ghințura. O buruienă cu foi mari, late și flori galbene. Rădăcina cu miez galben și gust amar. Din rădăcină se face ceaiu întrebuițat ca întăritor în bolile de stomac, slăbiciune și friguri.

Lemnul dulce. Are rădăcina groasă ca degetul, cu gust dulce. Din rădăcină de lemn dulce se face ceaiu, care se dă pentru potolirea tusei și pentru a ajuta ieșirea afară.

Limba câinelui. O buruienă cu rădăcina carnoasă, ca un fus. Crește pe lângă drumuri. Ceaiul de rădăcină de limba câinelui potolește durerile de pân-tece. Cu ceaiu de rădăcină de limba câinelui se spală și rănilor și bucele vechi.

Obligeana. Este un fel de trestie ce crește pe marginea apelor, bălților și râurilor. Are rădăcină cu gust acru-amar. Rădăcina se scoate primăvara sau toamna târziu, se spală și se usuca bine în cuptor. Ceaiul de rădăcină de obligeană e bun la raceli. Amestecata cu puțin pelin se folosește și la umflături. Ceaiul de rădăcină de obligeană face poftă de mâncare și întărește stomacul.

Odoleanul. Crește prin păduri. E foarte cautat de fete, cari îl socotesc bun de dragoste. Se întrebuițează rădăcina din care se face ceaiu pentru liniștirea batailor inimii, pentru aducerea somnului și pentru alinarea turburărilor de cari sufer unele femei, cum sunt tremuraturul, nodul în gât și plânsul fără voie.

Pirul. Ceaiul de rădăcină de pir se folosește la boalele de rinichi. Rădăcina de pir se culege toamna. Se curăță de țărână și de pielea ce le învâlește și se pune la uscat.

Roiba. Mai de mult din rădăcina de roiba se scoate o vopsea roșie. Din rădăcină de roiba se poate pregăti și ceaiu pentru vindecarea boalelor de ficat, galbinare și incuiere.

Săpunărița. Are rădăcina rămuroasă. Ceaiul de rădăcină de săpunăriță se folosește la boalele de piele, reumatism și scrofule.

Tătâneasa. O buruienă cu rădăcina ca un fus, rămuroasă. Ceaiul de rădăcină de tătâneasă se dă în tuse și scuișări de sânge. Cu ceaiu de rădăcină de tătâneasă se ung rănilor, mai ales celea de pe țâțele femeilor cari laptează.

Ion Popu-Câmpeanu

Pepinierile „GROZA“

Războieni (Jud. TURDA)

Oferă POMI RODITORI, vițe al-toite din renumita varietate AFUZ ALI, trandafiri ÎNALȚI și PITICI din varietățile cele mai noi. Puiți sălbatici (port-altoi) pentru pomi roditori. Prețuri reduse. Catalog gratuit la cerere.

(365) 4-5

Despre imunitate cu privire la animale

Un articol din legea de poliție sanitară veterinară obligă pe fiecare crescător de animale să-și altoiască, sau cu alte cuvinte să-și vaccineze vitele sale. În fiecare primăvară, medicul veterinar trece din comună în comună și vaccinează toate vitele câte i-s-au prezentat. Deși această operație se face aproape gratuit, totul necostând mai mult decât cât un pachet de tutun, totuși se găsesc și dintre noii agricultori, cari caută să se sustragă dela această lege și nu-și aduc vitele la injecții. Desigur că acești plugari nu-și dau bine seama de folosurile pe cari le câștigă prin această vaccinare. În străinătate crescătorii de animale, chiar fără să-i oblige legea, își vaccinează nu numai vitele, dar și celelalte animale din bătătură, ori de câte ori nevoia o cere. Numai astfel ne putem explica, de ce acolo au dispărut o mulțime de boli contagioase (molipsitoare) cari la noi în țară aduc pagube menumărate.

Ită pentru ce am crezut necesar să vorbesc câteva cuvinte despre această problemă, care este cea mai de seamă în combaterea (stărpirea) bolilor molipsitoare. Suntem cu toții convinși că numai printr-o strictă aplicare a ei, vom putea și noi să păstrăm sănătatea animalelor noastre și să atragem atenția cum-părătorilor de peste graniță.

Poate mulți dintre d-voastră ați observat că dacă într-o turmă de porci s'a ivit boala numită *pesta sau ciudă porcină*, o parte dintre ei s'au îmbolnăvit foarte grav și au murit în scurt timp, pe când o altă parte au căpătat o formă de boală mai ușoară și după câteva zile sau vindecat. Dacă întâmplător niște vite, oi, găini sau câini s'au hrănit împreună cu această turmă de porci, pe aceeași pășune, adică au trăit în aceleași condiții de infecțiune, ele nu s'au îmbolnăvit de loc.

Ce învățături putem trage din cele de mai sus?

1) Pesta porcină este o boală specifică pentru un anumit soi de animale, adică nu este vătămătoare decât pentru porci. Sunt însă și boli nespecifice cari atacă mai multe soiuri de animale, ca: tuberculoza, antraxul etc.

2) Porcii cari s'au îmbolnăvit la început, au murit după 2-3 zile de boală. Aceasta înseamnă că pesta porcină este o boală septice-mică (îmbolnăvire generală prin trecerea bacteriilor din rană direct în sânge) datorită unor microbi cari s'au înmulțit foarte repede în sânge și au cauzat moartea porcilor într'un mod fulgerător.

3) Porcii din grupa a doua cari au făcut o formă de boală mai ușoară și apoi s'au vindecat, ne arată că ei au reușit să se *imunitizeze*, adică să-și creeze în sângele lor niște substanțe în stare să lupte împotriva microbilor cari produc pesta porcină și să-i omoare.

După cum am amintit și în rândul trecut microbil, dacă pătrund în corpul animalelor secrete, adică elimină, din corpul lor un fel de otravă, numită toxină, care înveninează organismul și-l omoară. Corpul animalelor însă nu se lasă învinșat așa de ușor, ei el caută pe de-o parte să ucidă microbil prin globulele albe din sânge, iar pe de altă parte să slobodă o substanță apărătoare, o contra-otravă, numită antitoxină sau anticorp, cu ajutorul căreia să distrugă toxina eliminată de microbi. Acești anticorpi înmulțindu-se în sângele animalelor, aceste devin imune, cu alte cuvinte sunt în stare să lupte împotriva tuturor microbilor pe care i-ar înghiți, fără să se îmbolnăvească. Deci înțelegem prin *imunitate* acea proprietate a corpului care-i în stare să se opună cu anumii microbi.

Imunitatea este de două feluri: *naturală* și *dobândită*.

Zicem despre un animal că prezintă *imunitate naturală* față de o boală, când aflându-se în condiții obișnuite de infecție, nu se îmbolnăvește, oricât de mulți microbi ar fi înțepți.

Imunitatea dobândită este aceea care se câștigă în decursul vieții, fie trăind în același mediu de infecție (cazul porcilor din grupa a doua), fie căpătându-o în urma diferitelor injecții, și în acest din urmă caz se mai numește și imunitate artificială, adică făcută de mâna medicului.

Imunitatea artificială este de două feluri: *imunitate pasivă* și *imunitate activă*.

Imunitatea pasivă sau trecătoare se dobândește după ce injectăm în corpul animalelor niște substanțe numite *seruri*, iar imunitatea activă sau durabilă se capătă în urma unor injecții cu niște substanțe numite *vaccinuri*.

(Va urma)

Dr. Ioan Seiceanu
medic veterinar

Sa cultivăm cât mai multă cânepă și in, căci s'a scumpit bumbacul

Prețul bumbacului s'a urcat simțitor. Aproape încă odată atâta cât era anul trecut. Acest lucru a produs multă frământare și nemulțumire, mai ales pe sate, căci s'a obișnuit lumea cu bumbac și se vede că se deșază greu de acest obicei.

Guvernul a numit o comisie, care să caute mijloace de ieșire a bumbacului. Comisia s'a intrunit dar prea multă ispravă n'a făcut. Se vede că nu se poate ieșii, căci vine din țări străine, unde cu putem porunci ca la noi acasă. În săauul comisiei de care vorbim, s'a ridicat un glas care a spus hotărât: Să ne orândum în așa fel lucrurile, încât să nu mai fim siliți să aducem bumbac din străinătate. Țăranțele noastre să cultive mai mult in și cânepă, căci aceste materii, bine lucrate, înlocuiesc bumbacul.

Statul dat în comisia guvernului ni se pare tare cuminte. Inul și cânepa crește pe plaiurile noastre. Nu costă aproape nimic, sau chiar nimic. Plaiurile țării sunt roditoare, în pământul nostru plantele de cari aminteam cresc foarte bine.

Au fost vremuri în trecut neamului nostru, când din firea inului și a cânepii, bine lucrate, strămoșii făceau pânzeturi frumoase, trainice și estive. Se amintește mai ales de un fel de țesătură de in numită inșorul, vestită de trainică și de frumoasă. Tot ce trebuie la o casă din pânză se putea face din așa țesătură.

În vremurile de astăzi mai ales, când viața este atât de grea, când eriza care a sărăcit în ultimii ani țara întregă, stăruie încă așa cum stăruie o boală învechită, ar fi o faptă de cuminație din partea neamului dacă s'ar întoarce la unele obiceiuri necostisitoare din trecut neamului. Dacă ar cultiva in și cânepă, atâta cât trebuie familiei, care, bine lucrate, ar putea înlocui bumbacul cel prea scump.

Concurs

Nr. 13—936.

Parohia gr. cat. din *Iernuteni* jud. Mureș publică concurs la postul de *cantor* cu ziua de 1 Aprilie 1936. Remunerația acestui post 7 jug. și locuință în natură.

Nașcu Bogdan

(372) 1-1.

paroh gr. cat.

Suprasolviri. Au binevoit a plăti în abonamentul anului curent: *I. P. Sf. Dr. Valeriu Traian Frențiu*, Episcopul Orăzii 1000 Lei și *Ros. D. Dr. Ioan Balan* canonic 500 Lei, pentru cari gazeta Le mulțumește călduros.

Dlui Vodă Aurel. Plângerea și cererea DTale am transpus-o Preaveneratului Consistor Arhiepiscopesc din Blaj, care, suntem siguri, va studia-o și va hotări asupra ei după cea mai bună conștiință. — Ne doare sufletul de hotărârea pripită ce ați luat și ne rugăm Domnului să vă lumineze mințile, ca să înțelegeți gretatea păcatului pe care sunteți pe cale a-l săvârși.

Pașca B., Câmpeni. Am primit dela Dvs. 225 Lei, dintre cari 75 i-am trecut în abonamentul dnei Văd. Nelli Pașca, așa cum ați cerut. Având în vedere că abonamentul Dvs. pe 1936 e plătit, Vă rugăm să ne scrieți ce să facem cu restul de 150 Lei.

Tulea Alexandru. Am primit abonamentul pe 1934 și 1935.

Vasile Rad. Am primit 200 Lei. Mai aveți de plătit pe 1934 Lei 100; pe 1935 Lei 150 și abonamentul anului curent.

Vasile Susan. Am primit prin Păr. Simonetti Lei 270.

Teofil Rusu. Aveți de plătit Lei 150 pe 1935.

Au primit câte 150 Lei dela următorii: *Père Goidin*, *Aurel Mureșan*, *Bot Ioan*, *Plut. Peculea Aurel*, *Ioan Dehelean*, *Pop Timofie*, *Balaj Ana*, *Dumitru Pleșca*, *Gh. Vălesăsan*, *Sava Mihailă*, *Moca Gavril*, *Romulus Fărcaș*, *Petru Muntean*, *Agru, Viile-Apei*, *Aurel Sas*, *Iuliu German*, *Nicolae Pop*, *Octavian Mihăilțan*, *Parohia Zlatna*, *Aug. Hațegan*, *Aurelia Boțian*, *Nicolae Fetecean*, *Alexă Vasile a Pand.*, *Dănuț Vasile*, *Rusu Dumitru*.

Câte 200 Lei: *Josif Ciurca*, *Vichente Leluțiu*, *Ioan Cabas Samson*, *Ioan Pop*, *Of. parohial Corni*, *Ploscariu Ilisie*, *Septimiu Barbu*, *Teofil Rusu*, *Ludovic Vida*, *N. Husariu*.

Câte 300 Lei: *Tulea Alex.*, *Surorile de caritate Cluj*, *Brad Ștefan*, *Ciobota Iosif*, *Of. parohial Șopteriu*, *Alex. Mera*, *Solomon Armean*, *Ilie Băginean*, *Ioan Lungu*, *Ilie Boariu*, *Blașa Ilie*, *P. Alois Herciu*.

Alte sume: *Soțian Petru I.* Irimie 310; *Mihai Măguț* 40; *G. G. Câmpianu* 75; *Marcu Săncrăian* 44; *Nistor Langa* 500; *Pop Găgore* 50; *Leontin Babeș* 500; *Moldovan Ioan* 100; *Göbe Ioan* 100; *Șandru Rusalin* 125; *Biro Simion* 400; *Toloș Ioan* 400; *Victor Câmpian* 225; *Ioan Stoica* 75; *Ioan Onofrei I. N.* 110; *Ioan Mărginean* 100; *Elena German* 50; *P. T. Dițiu* 45; *Vasile Silași* 308; *Ioan Moldovan I. A.* 65; *Pop Ioan I. Gh.* 20; *Ing. D. Marian* 100; *Mociran Alex.* 75; *Of. parohial Uricani* 600; *Tomșa Dumitru* 75; *Dăndu Ioan I. T.* 100; *Ludovic Vida* 200; *Brutus Pașca* 225; *Ionel Chiperiu* 50.

In toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceace mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadară

„Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, scrise pe înțelesul tuturor de păr. prof. I. MAIOR

Iată numerii apărute până acum:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți),

No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor** din **Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor** din **toate sărbătorile de peste an**, nici o dată mai trebuie recomandată. Trebuie să o citească fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tălcuirea apostolilor** din **toate sărbătorilor de peste an**, în care tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată în an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, Jertfa Legii Noui**, ne arată, cari sunt părțile sfântei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră ne despărțită**, este cea mai nouă broșură pe care cu siguranță o va citi fiecare creștin, pentru că numai citind această cărticică se va putea mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

3 Lei buc.

3 Lei buc.

De vânzare:

Mai multe varietăți de vițe altoite și anume:

Rizling italian, Pinot gris (Rulend), Mușcat Ottonel, Fetească, Fetească gală, Neuburger (Silvan verde selecționat), Mustoasă albă, altoite pe Riparia portulicis și Rip×Rupestris, 3309 buc. á 3 Lei

adresa: Săncel p. Blaj

IOAN BĂRBĂ

(4-4) 365

De citit pentru postul mare

Patimile Domnului, evangheliile, meditații, instrucții, Clarke-Crișan. Prețul redus 15 Lei

Calea crucii, Instrucții și meditații. Prețul 5 Lei.

Se pot avea la librării și la Reuniunea de misiuni din Lugoj.

Comandate direct la Reuniune, se dă 20% rabată

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo . . . . . 250 Lei
Legat întreg în pânză, aurit 340 „

LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ